

[Poul Møller.]

talte jo en del om de gode konjunkturer, og jeg forstod nærmest, at det var den højtærede minister, der sådan set havde skabt disse konjunkturer. Han sagde, det var mennesker, der havde skabt dem, og det skete lige efter, at retsforbundet var kommet til. Jeg gentager min partifælde, det ærede medlem hr. H. C. Tofts spørgsmål til ministeren uden portefølje: hvorfor skabte han så ikke gode konjunkturer for landbruget samtidig? Det havde egentlig været det klogeste af ham, når han er begavet med sådanne egenskaber.

Men hvordan gik det med den vending, der indtrådte præcist, da retsforbundet kom til? Vi ved, at råvarepriserne på varer, vi skal købe i udlandet, faldt fra første til andet kvartal i 1957. Da faldt prisen på hvede, byg, bomuldsfrøkrager, sojaskrå, kokskager, uld, rå bomuld, kaffe, kopra, papirmasse, kobber, tin, bly, zink, dampkul, koks, råolie, benzin, gasolie og brændselsolie. På alt dette var der et fald i råvarepriserne, som jeg ikke tror den højtærede minister uden portefølje har haft synderlig indflydelse på. Mon ikke alle disse prisfald har været mere afgørende end det, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke blev til en højtæret minister? Jeg er tilbøjelig til at tro det, og jeg tror, at enhver, der er ved sine fulde fem, ved det.

Hvordan er den gode konjunktur nu blevet skøttet af den høje regering? Ja, vi fik jo i går en oversigt fra statistisk departement, en oversigt over produktionen for industrien sammenlignet med produktionen i en lang række andre vesteuropæiske lande. Dér viser det sig, at i året 1959-60 var den gennemsnitlige produktionsstigning i OEEC-landene 13 pct., i Danmark kun 8 pct., og der var kun ét land, der lå under os, nemlig Norge, hvor de har haft et socialistisk styre lige så længe, som vi har haft det. Man har altså ikke fået udnyttet den gode konjunktur, som man burde. Vi kom til at sakke agterud. Vi så også, at det store råvareprisfald ingen indflydelse fik på detailpriserne. Vi så, hvordan vi fik detailprisstigning herhjemme til trods for, at vi havde betingelserne i råvareprisfaldet i de 3½ år til at få fald også i pristallet. Men pristallet steg, selv om engrospriserne, selv om råvarepriserne faldt. Man skøttede ikke de gode

konjunkturer vel, og man sakker nu agterud, fordi man ikke vil den skattereform, der kan frigøre de folkelige kræfter, der kan appellere til folkets fantasi, give det mod til og lyst til gennem opsparing at søge at skabe egen tryghed og give det øget initiativ. Vi ved, at indgangen til de syv landes frihandelsområde kræver en politik, der giver det enkelte menneske, folket og ikke staten, større muligheder.

Regeringen vil så gerne have folk til at stemme for de gode tider, for de gode tider, den ikke har skabt, og som den ikke har skøttet vel. Regeringen kan ikke gøre de gode tider bedre, det kan kun folket, og det kan kun ske, hvis folkets kræfter frigøres i højere grad, end det har fundet sted i disse 3½ år. Regeringen vil have folk til at stemme for en skattereform, en skattereform, som dens 3 partier er uenige om, men som de i hvert fald alle er enige om de ikke vil gennemføre, fordi de ikke anser det for at gå an.

Vi vil bede om, at den danske vælgerbefolkning stemmer for sådanne skattereformer, at man øger arbejdsindsats, produktion og beskæftigelse her i landet. Det er det, der kan give os bedre tider, for kun en sådan politik giver den enkelte mulighed for at løse tilværelsens problemer efter sit eget valg og efter sit eget behov og ikke efter samfundets og statens skemaløsninger. Det er en folkepolitik, som bygger på folket og ikke på staten, på frihed og ikke på formynderi, og den giver en chance for en fremtidig frihed for enhver, der vil stemme for den.

A. C. Normann: Det synes jo at skulle være et hovedpunkt i venstres og også det konservative folkepartis politik forud for dette valg at påstå, at det radikale venstre ikke er et frit parti, at det står i en stærk afhængighed af socialdemokratiet, så stærk en afhængighed, at det af den grund ikke er i stand til at føre den liberale politik, som vi fører frem i munden.

Nu har den højtærede økonomiminister i går kommenteret spørgsmålet om det radikale venstres frie stilling, og jeg har egentlig personligt ofte haft den følelse, at de partier, vi i årenes løb har samarbejdet med til begge sider, måske har syntes, at vi stod lovlig uafhængigt og lovlig frit.